

30 martie – 5 aprilie

Ritmurile vieții

Textul de memorat: „*Toate își au vremea lor, și fiecare lucru de sub ceruri își are ceasul lui.*” (Eclesiastul 3:1)

Unele dintre cele mai frumoase versuri scrise vreodată îi aparțin împăratului Solomon:

Toate își au vremea lor și fiecare lucru de sub ceruri își are ceasul lui.

Nașterea își are vremea ei, și moartea își are vremea ei; săditul își are vremea lui, și smulgerea celor sădite își are vremea ei.

Uciderea își are vremea ei, și tămăduirea își are vremea ei; dărâmarea își are vremea ei, și zidirea își are vremea ei;

plânsul își are vremea lui, și râsul își are vremea lui; bocitul își are vremea lui, și jucatul își are vremea lui;

aruncarea cu pietre își are vremea ei, și strângerea pietrelor își are vremea ei; îmbrățișarea își are vremea ei, și depărtarea de îmbrățișări își are vremea ei;

căutarea își are vremea ei, și pierderea își are vremea ei; păstrarea își are vremea ei, și lepădarea își are vremea ei; ruptul își are vremea lui, și cusutul își are vremea lui; tăcerea își are vremea ei, și vorbirea își are vremea ei;

iubitul își are vremea lui, și urâțul își are vremea lui; războiul își are vremea lui, și pacea își are vremea ei (Eclesiastul 3:1-8).

Aceste cuvinte surprind atât de bine existența umană - perioadele și ritmurile vieții noastre. Da, viața noastră trece prin anumite etape, prin schimbări, și aceasta încă de când ne naștem. Uneori, schimbările sunt bune, alteori, nu. Uneori, avem control asupra lor; alteori, nu. În această săptămână vom urmări perioadele și ritmurile vieții noastre în special din perspectiva impactului pe care îl au asupra noastră și asupra familiei noastre.

NOTĂ: În acest Sabat, pentru studiul Bibliei la rând vom citi Deuteronomul capitolele 8 și 9!

Duminică, 31 martie – La început

Biblia începe cu începutul, acesta fiind, fără îndoială, motivul pentru care primele cuvinte (de fapt, în ebraică, doar un cuvânt) sunt „La început...” (Geneza 1:1). Tema centrală a capitolului este transformarea pământului din starea de „pustiu și gol” (vers. 2) într-o lume pe care însuși Dumnezeu o descrie la sfârșitul zilei a șasea ca fiind „foarte bună” (vers. 31). Începutul despre care vorbim aici este începutul lumii noastre.

1. Citește Geneza 1. Deși au loc atâtea evenimente, întreabă-te: Există vreun indiciu care să ne poată duce cu gândul la întâmplare sau la șansă? Sau totul s-a desfășurat într-un mod foarte ordonat, fiecare lucru la vremea și la locul lui? Ce îți spune răspunsul dat cu privire la caracterul lui Dumnezeu?

Ellen G. White a scris că „ordinea este cea dintâi lege în cer” (*Signs of Times*, 8 iunie 1908); se pare că și pe pământ. Deși păcatul a perturbat lumea naturală, într-o anumită măsură ordinea, ritmul și regularitatea încă există.

2. Citește Geneza 8:22. Cum vedem ordinea și aici?

Chiar și după căderea în păcat, anotimpurile vin și trec, în general, într-un mod regulat. Pe lângă luminătorii cerului, adică soarele și luna, care „să despartă ziua de noapte; ei să fie niște semne care să arate vremurile, zilele și anii” (Geneza 1:14), există și anotimpurile, ca parte a ritmului natural al lumii create de Dumnezeu. Și, chiar dacă acum nu putem vedea decât simple licăriri, un verset precum cel din Isaia 66:23 ne confirmă că un astfel de ritm va exista și în cerul nou și pe noul pământ.

Gândește-te ce impact are regularitatea Sabatului asupra vieții tale, în special asupra vieții tale de familie. Care sunt avantajele specifice nu numai ale Sabatului, în sine, ci și ale faptului că el revine cu o asemenea regularitate?

Luni, 1 aprilie – Ritmul vieții

Oamenii de știință vorbesc despre ritmul circadian, un ritm biologic (numit și „ceasul organismului”) care reglează funcționalitatea corpului nostru. Cu alte cuvinte, un anumit grad de regularitate există chiar și în corpul nostru. Prin urmare, într-o anumită măsură, un ritm există pretutindeni în jurul nostru și chiar în noi.

3. Care sunt perioadele (sau „anotimpurile”) vieții menționate în Scriptură și cum se leagă ele de viața de familie? **Eclesiastul 3:2; Geneza 21:8; Judecătorii 13:24; Psalmii 71:5; Proverbele 5:18; Geneza 15:15; Judecătorii 8:32; Psalmii 90:10**

În decursul vieții, între naștere și moarte, toți trecem prin mai multe perioade, diferite de la un individ la altul. Unii copii nu trăiesc prea mult după naștere; alții cresc și devin adulți care trăiesc până la vârste înaintate. Copiii cresc și se dezvoltă fiecare în ritmul lui. Unii merg sau vorbesc mai devreme decât alții. Unii vor fi capabili să urmeze școli înalte și să devină specialiști într-un domeniu, în timp ce alții vor alege alte ocupații. Unii vor avea familie, iar alții poate nu că se vor căsători niciodată și nu vor avea copii.

Sunt miliarde de oameni pe pământ și, deși avem multe lucruri în comun (Faptele 17:26), fiecare dintre noi este altfel și viețile noastre sunt foarte diferite. Aceste diferențe sunt importante deoarece ne fac unici, așadar fiecare are de oferit ceva ce alții nu au. Deosebiriile dintre noi ne fac în stare să fim o binecuvântare unii pentru alții. Atât tinerii, cât și cei în vârstă pot să beneficieze de ceea ce au de oferit ceilalți: „Slava tinerilor este tăria, dar podoaba bătrânilor sunt perii albi” (Proverbele 20:29). Oricare ar fi etapa în care ne aflăm și oricare ar fi diferențele dintre noi, toți avem ceva de oferit nu doar Domnului, ci și unii altora.

Oricare ar fi circumstanțele vieții în care te afli acum, ce poți face ca să fii o binecuvântare? Poate e nevoie să faci un efort conștient ca să fii o binecuvântare, în special pentru cineva din familia ta.

Marti, 2 aprilie – Imprevizibilul

4. Cum reflectă experiența lui Iov ceva ce i se poate întâmpla oricui, într-un fel sau în altul, într-un moment al vieții? **Iov 1:13-19; Iov 2:7-9**

Filozoful grec Heraclit a declarat că „nu există nimic permanent, cu excepția schimbării”. Exact atunci când pare că totul merge bine apare imprevizibilul - pierderea locului de muncă, o boală, o infirmitate care te pune la pat sau îți pune viața în pericol, un incendiu, un accident de mașină sau o simplă alunecare pe trotuarul umed.

Desigur, nu orice schimbare este negativă. Poate să apară și o promovare la serviciu, care să conducă la o situație financiară mai bună. Sau poate întâlnești pe cineva care îți va deveni soț sau soție - o schimbare dorită de mulți.

În oricare dintre cazuri, ne desfășurăm viața într-o rutină, într-un ritm cu care ne-am obișnuit, și apoi, pe neașteptate, totul se schimbă.

Cu siguranță că Iov nu se aștepta deloc la noua perioadă care a apărut în viața lui. Biblia îl descrie ca pe un om „fără prihană și curat la suflet. El se temea de Dumnezeu și se abătea de la rău” (Iov 1:1). De asemenea, știm că era căsătorit, avea șapte fii și trei fiice și era foarte bogat (vers. 2,3). Pe la jumătatea cărții biblice care îi poartă numele, el suferise deja șase pierderi majore: proprietățile, forța de muncă, toți copiii, sănătatea, susținerea soției și încurajarea prietenilor. Lumea lui fusese complet răsturnată și viața de familie îi era devastată.

Deși ceea ce s-a întâmplat cu Iov este extrem, cine dintre noi nu s-a confruntat niciodată cu imprevizibilul într-un mod negativ? Viața poate să se desfășoare foarte lin și, pe neașteptate și fără nicio avertizare, totul se schimbă radical, iar viața noastră și a familiei nu va mai fi niciodată aceeași.

Nu este nimic nou. Probabil că Abel nu s-a așteptat să fie ucis și nici Iosif, să fie vândut sclav în Egipt. În ambele situații, membrii familiei au fost trădătorii și ambele familii au fost puternic afectate de ceea ce s-a întâmplat cu unul dintre membrii lor. Scriptura este plină de exemple de oameni a căror viață (și familie) a fost profund transformată de evenimente imprevizibile.

Cum te-a ajutat credința când ai trecut prin încercări care ți-au schimbat pe neașteptate ritmul vieții?

Miercuri, 3 aprilie – Tranziția

Oamenii sunt ființe care își formează obiceiuri. Bătătorim un drum și, cu cât îmbătrânim, cu atât ne este mai greu să îl schimbăm.

Este adevărat: schimbarea este grea. Câte soții nu se plâng, după ani: „Am încercat să îl schimb pe soțul meu, dar...”! Însă Dumnezeu dorește să ne schimbe nu personalitatea, ci caracterul, să ne refacă după chipul Său.

5. Ce schimbare mare s-a produs cu Saul din Tars și cum a avut loc? Faptele 8:1,3; 9:1-22; Galateni 1:15-17

„Predându-se cu totul puterii convingătoare a Duhului Sfânt, Saul a văzut greșelile vieții sale și a recunoscut cât de cuprinzătoare erau cerințele Legii lui Dumnezeu. El, care fusese un fariseu mândru, încrezător că era neprihănit prin propriile fapte bune, acum se pleacă înaintea lui Dumnezeu în umilința și simplitatea unui copilăș, mărturisindu-și nevrrednicia și rugându-se pentru meritele Mântuitorului răstignit și înălțat. Saul dorea să ajungă în deplină armonie și comuniune cu Tatăl și cu Fiul și, în dorința lui fierbinte de a fi iertat și primit, el a înălțat la tronul milei rugăciuni arzătoare.

Rugăciunile fariseului pocăit nu au fost în zadar. Gândurile și simțămintele cele mai profunde ale inimii sale au fost transformate prin harul dumnezeiesc și însușirile lui nobile au fost aduse în armonie cu planurile veșnice ale lui Dumnezeu. Hristos și neprihănirea Lui au devenit pentru Saul de mai mare preț decât lumea întreagă.” - Ellen G. White, *Faptele apostolilor*, pp. 119-120

Chiar dacă povestea convertirii noastre nu seamănă nici pe departe cu dramatica schimbare a lui Pavel, fiecare are o poveste a sa, o experiență a intervenției Domnului care a adus schimbarea în viața lui, pentru a-l transforma în omul care ar trebui să fie. Da, procesul poate fi lung și uneori te întrebi dacă ne vom schimba vreodată. De aceea, două texte biblice sunt esențiale pentru a medita la ele și a le invoca în dreptul tău.

Care două mari făgăduințe sunt conținute în Filipeni 1:6 și Romani 8:1 și cum se potrivesc ele în experiența creștină?

Joi, 4 aprilie – Relații

Biblia este o carte care vorbește despre relaționare și legături sociale. Dumnezeu ne-a creat să trăim în relație unii cu alții. Foarte puțini dintre noi trăiesc într-o izolare completă. În primul rând, niciunul dintre noi nu ar putea veni la existență dacă nu ar fi alții. Imediat după naștere avem nevoie ca alții să aibă grijă de noi, cel puțin până la o anumită vârstă când, măcar în principiu, putem să trăim pe cont propriu. Și chiar dacă am putea trăi singuri, cine ar vrea să o facă? Majoritatea dintre noi tânjim după companie și după prietenia altor oameni. Deși animalele de companie pot fi niște însoțitori plăcuți, totuși relațiile cele mai profunde și mai pline de semnificație din viața noastră și care au cel mai mare impact în schimbare sunt cele cu alți oameni. Deci nu e de mirare că familia și relațiile de familie sunt esențiale pentru viața noastră.

Pentru că cei mai mulți dintre noi interacționăm aproape tot timpul cu alte persoane, aceste interacțiuni pot produce schimbări și pot modifica ritmul vieții. Efectul acestora este cu dublu sens: alții au un impact asupra vieții noastre și, în același timp, noi avem un impact asupra vieții lor. Și, fie că ne dăm seama sau nu (și de multe ori nu ne dăm seama), aceste interacțiuni, indiferent de direcție, pot fi spre bine sau spre rău. Așadar, cât de important este să fim proactivi întotdeauna, astfel încât influența noastră inevitabilă asupra altora să fie întotdeauna spre bine, în special asupra celor care ne sunt cei mai apropiați - de obicei membrii familiei noastre.

6. Ce ne spun următoarele texte despre relațiile noastre cu ceilalți? Romani 15:7; Efeseni 4:2,32; 1 Tesaloniceni 3:12; Iacov 5:16

E simplu. Dacă ne purtăm frumos, dacă suntem amabili și înțelegători cu ceilalți, vom avea o influență pozitivă asupra lor, le vom putea schimba viața în bine. Isus schimbă viața oamenilor într-un mod foarte pozitiv. Ce privilegiu este pentru noi să facem ceva asemănător pentru cei de alături! Dar influența noastră va fi ori spre bine, ori spre rău, chiar și atunci când este foarte subtilă. Și nicăieri influența nu este mai puternică decât în familie.

Ce ne spun declarațiile lui Isus din Luca 11:34 și Marcu 4:24,25 despre importanța modului în care relaționăm cu ceilalți?

Vineri, 5 aprilie – Un gând de încheiere

Imaginează-ți schimbările care s-au produs în viețile ucenicilor Domnului Hristos când au trăit alături de El. În mare parte erau oameni simpli, needucați, obișnuiți cu învățăturile și cu tradițiile credinței lor iudaice, dar acum acest rabin galileean îi contraria. Experimentau invidia (Matei 20:20-24) și conflictul (Ioan 3:25); părea că le lipsește credința (Marcu 9:28,29) și chiar au ajuns să-L părăsească pe Isus (Matei 26:56) și să-L trădeze (vers. 69-74). Însă ei au crescut spiritual, astfel că oamenii au recunoscut că Petru fusese cu Isus (vers. 73) și chiar membrii Sinedriului se mirau când și-au dat seama că Petru și Ioan erau „oameni necărturari și de rând”. Ei „au priceput că fuseseră cu Isus” (Faptele 4:13).

Să ne gândim ce impact pozitiv incredibil am putea avea în cămin dacă membrii familiei ar recunoaște că „am fost cu Isus”!

Ce îți spun despre influența pe care o avem în cămin următoarele cuvinte scrie de Ellen G. White? „Căminul poate fi modest, însă poate fi întotdeauna un loc al cuvintelor prietenoase și al faptelor bune, un loc în care curtoazia și iubirea sunt oaspeți permanenți.” - *Căminul adventist*, p. 18

BIBLIA ȘI CARTEA ISTORIA MÂNTUIRII – STUDIU LA RÂND

Notă: Întrebările sunt alcătuite pentru stimularea lecturării zilnice a Bibliei și scrierilor Ellen G. White, și nu în mod necesar pentru aprofundarea anumitor subiecte.

Biblia: Deuteronomul 8-15

1. De ce se îngrozise Moise când a aruncat și a sfărâmat tablele Legii?
2. Ce fel de cercetări le-a interzis Domnul israeliților să facă?
3. Pentru ce se practica raderea între ochi (interzisă israeliților)?
4. Ce trebuia să-i ofere stăpânul unui rob evreu atunci când îl elibera?

Istoria mântuirii, capitolul 58

5. Cum vor reacționa sufletele răspândite în toate organizațiile religioase?